

§ 9. En erhvervssygdom er en sygdom, hvor der efter almen lægelig viden er en åbenbar sammenhæng mellem arbejdsmæssige påvirkninger og sygdommen. Chefen for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter efter forhandling med Erhvervs sygdomsudvalget, jf. § 74, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der opfylder dette krav. Det kan i denne fortegnelse bestemmes, at visse sygdomme kun kan anses for omfattet, når de er forårsaget af bestemte påvirkninger eller andre særlige forhold er opfyldt.

Stk. 2. En sygdom, der ikke er omfattet af stk. 1, kan anerkendes som erhvervssygdom, hvis det efter en konkret vurdering godtgøres, at sygdommen i overvejende grad er en følge af arbejdets særlige art.

Stk. 3. Som erhvervssygdom forstås også en sygdom hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Sådanne sygdomme optages på den i stk. 1 nævnte fortegnelse under samme betingelser som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Anden sygdom hos et levendefødt barn, pådraget inden fødslen, kan anerkendes som en erhvervssygdom, hvis det efter en konkret vurdering godtgøres, at sygdommen i overvejende grad er en følge af arbejdets særlige art.

Stk. 5. En sygdom som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt under stk. 1 og 3, eller efter stk. 4, hvis det senere godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 6. En sygdom, der ikke er optaget på fortegnelsen, kan anerkendes som erhvervssygdom, hvis det godtgøres, at betingelser for at optage sygdommen på fortegnelsen efter stk. 1 og 3 er opfyldt.

§ 10. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen, jf. § 10, stk. 1 og 3, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, med mindre andet er fastsat i loven.

§ 11. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en

følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

§ 12. Er Danmark i krig, anses skade som følge af krigshandlinger ikke som arbejdsskade, medmindre skaden rammer personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv.

Kapitel 3

Anmeldelse og sagsoplysninger m.v.

§ 13. En arbejdsskade, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsskade, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at den skadede borger endnu ikke på 5-ugers-dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. For erhvervssygdomme, jf. § 9, regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 14. Anmeldelsespligten påhviler den sikringspligtige.

Stk. 2. Anmeldelsespligten efter stk. 1 omfatter arbejdsulykker.

Stk. 3. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, og for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 5, stk. 6, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 4. For en person, som har sikret sin egen person efter § 5, stk. 2 og 3, og for en person omfattet af § 3, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 15. Den anmeldelsespligtige, jf. § 14, anmelder sager omfattet af § 14, stk. 2, til det forsikringsselskab, hvor der er tegnet forsikring, jf. § 41.